

[Eiler Jensen.]

Importørerne en vis Modvilje mod Principet „Varen følger Mærkerne“, medens de Forbrugerorganisationer, med hvilke de paagældende Spørgsmaal har været drøftet, er gaaet ind for Gennemførelsen af dette Princip.“

Som man vil se, er de private erhvervsdrivendes Lyst til i Praksis at bevæge sig ad Konkurrencens Stier ikke alt for stor.

I denne Forbindelse kan ogsaa fremhæves Ønskeligheden af, at der ved Fordelingen af Importattester i videst muligt Omfang arbejdes med en saakaldt Tilbudskontrol. Jeg vil gerne henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa de Omraader, der her er Tale om: Service og Husholdningsgenstande af Glas eller Porcelæn og af Jern og andre Metaller.

Det tredje Omraade, hvor en Smidiggørelse af Administrationen er paa sin Plads, er Raastoffordelingen inden for Industrien. Heller ikke her har jeg nogen Sympati for de saakaldte gamle Kanaler. Efter Arbejderbevægelsens Formening maa Tildeling ske paa en saadan Maade, at man samtidig mest muligt fremmer en Effektivisering af Produktionen. I de Par Aar, der er gaaet siden Befrielsen, er alt for mange Raastoffer og alt for megen Arbejdskraft blevet delvis spildt paa mere eller mindre konjunkturpræget og luksusbetonet Produktion. Saa længe vi ikke fuldt ud kan udnytte vore vigtigste Industriarlægs Kapacitet, er der noget galt, og Indgreb af den ene eller anden Art er nødvendige. Opgaven maa være at faa vore økonomiske Ressourcer saaledes fordelt, at det samfundsmæssig vigtigste og mest effektive Arbejde i Erhvervslivet fremmes mest muligt. Jeg forstaa ogsaa, at det er ud fra dette Grundsynspunkt der er blevet arbejdet, f. Eks. i det retningsgivende Udvalg for Jern- og Metalindustrien, der er omtalt i et af Bilagene til Betænkningen.

I øvrigt er det med Tilfredshed, jeg konstaterer den Vægt, den nuværende Handelsminister lægger paa at faa samlet og forenklet det store Antal Udvalg, der sorterer under Administrationen, og jeg vil udtale Haabet om, at Handelsministeren ogsaa paa andre Omraader end Jern og Metal- og Tekstilomraadet vil søge at faa bragt en større Overskuelighed til Veje. Specielt kan jeg pege paa et Omraade som Læder og Skind, hvor en Forenkling synes tiltrængt.

At den brede Befolkning samtidig vil lægge Vægt paa, at der i Nævn og Udvalg kommer en rimelig Repræsentation for For-

brugere og Arbejdere, behøver jeg næppe at tilføje.

Jeg vil udtale min Tilfredshed med, at det trods alle Vanskeligheder er lykkedes at samle et altovervejende Flertal i det andet høje Ting bag denne Lov. Jeg vil tro, at den samme Mulighed skulde være til Stede her. Forhaabentlig betyder det, at der fremover bliver Ro om hele Administrationen paa dette Omraade, saa at Kræfterne kan samles om at udbygge og effektivisere de danske Erhverv for derved at lægge Grundlag for en Højnelse af vor Levestandard, det Maal og den Stræben, som hele vor Befolkning maa have. Vi tilsiger vor Støtte til hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Henry L. W. Jensen: Det er ikke megen Tid, der er levnt dette høje Ting til at behandle en af de vigtigste Love, der gives i denne Samling. Loven vedrører jo hele Erhvervslivet og griber ind næsten paa alle Omraader i det daglige Liv. Loven har i mange Aar været et Redskab, om jeg saa maa sige, i politisk Henseende og har været benyttet til en hel Del forskellige Formaal, hvilket har medført en Række Ulemper, der nu er øjensynlige for næsten hele Befolkningen. Jeg tænker paa Fænomener i Retning af Beskyttelse og forkert Prisdannelse paa det indenlandske Marked. Efter Krigen har man nu fra Befolkningens Side ment, at det kunde være nok med de alt for mange Reguleringer, idet man er blevet betænkelig ved at se de forskellige Tilstande, som disse Reguleringer medfører, og se, hvorledes Særinteresser under disse Tilstande har haft Lejlighed til at pleje sig selv.

Man har nu fra det andet høje Ting oversendt dette Lovforslag, som den højtærede Handelsminister i Dag har forelagt, og det tjener til den højtærede Handelsministers Ros, at han indser, at det er nødvendigt at gaa ind for visse Ændringer i Loven. Nu er den ikke ændret saaledes, som jeg personlig gerne vilde have, det var sket, men den er dog ændret i ret betydelig Grad, idet der nu er fastlagt et Afviklingsprincip i Loven, og jeg vil ikke betvivle Ministerens gode Vilje til at afvikle Lovens Bestemmelser, hvor det er muligt. Jeg vil heller ikke betvivle Ministerens gode Evne til at paavirke Administrationen med Hensyn til at vise god Vilje til at administrere de Forhold, der falder ind under Handelsministerens Beføjelser; det sker jo af og til, at det kniber lidt for Administrationen at følge de Retningslinier, der angives, paa en Maade, som vilde være naturligt under de givne Forhold.